

[Indenrigsministeren]

om statsamternes opretholdelse er til stede, er regeringen indstillet på at afklare, om der inden for den statslige lovgivning kan være fordele forbundet med at overføre kompetence fra ministerierne til statsamterne på områder, der er nært beslægtede med deres eksisterende opgaver. Statsamterne er både strukturelt og i henseende til deres arbejdsform nøje tilpasset til de opgaver, de varetager i dag, men kan også med fordel anvendes, hvor en decentralisering af centraladministrationens sagsbehandling måtte vise sig hensigtsmæssig efter moderne, rationelle synspunkter. Man kan ikke se helt bort fra, at den langvarige usikkerhed omkring statsamternes fremtid har vanskeliggjort rationelle overvejelser i så henseende.

Jeg kan oplyse, at der især inden for justitsministeriets og indenrigsministeriets forretningsområder er muligheder, der må ses nærmere på, men det kan ikke udelukkes, at også andre ministerier kan have interesse i at lægge nogle konkrete sagsekspeditioner ud til statsamterne.

Jeg vil understrege, at det ikke på nogen måde er tanken at anfægte den klare deling mellem amtskommunens og statsamtets virkeområde, der blev gennemført i 1970. Statsamtet og tilsynsrådet er og forbliver *rent statslige organer* uden nogen anden lovbestemt forbindelse med kommunerne end den, der følger af, at tilsynsrådets valgte medlemmer udpeges af amtsrådet.

4. Foranstående kan sammenfattes således:

Den stadigt voksende sagsmængde på de hovedområder, statsamterne administrerer – de civile retlige sager og tilsynet med kommunerne – gør det efter regeringens opfattelse påkrævet, at der nu træffes en beslutning om statsamternes fremtidige forhold.

Regeringen er som nævnt nået til den opfattelse, at statsamterne skal opretholdes i det væsentlige i deres nuværende skikkelse og i princippet med de opgaver, som lovgivningen har henlagt til dem. Statsamterne funge-

rer tilfredsstillende, og der har ikke kunnet peges på bedre eller billigere alternative løsninger.

Regeringen vil overveje, om der på områder, der har tilknytning til statsamternes nuværende opgaver, bør ske en decentralisering ved udlægning af sager fra ministerierne. Regeringen vil også være opmærksom på, om nogle af statsamternes opgaver mere hensigtsmæssigt kan løses andre steder. Det vil endvidere blive overvejet, om der kan foretages forenklinger og moderniseringer af statsamternes virksomhed. Det er regeringens hensigt at foretage en reduktion af tilsynet med kommunerne på godkendelsesområdet. Endvidere vil amtmændenes formelle repræsentative rolle efter deres eget ønske blive yderligere væsentligt reduceret.

Regeringen har overvejet at foreslå en ændret betegnelse, således at man undgår benævnelsen »amt«, der kan frembyde forvekslingsmulighed med amtskommunerne og den under disse hørende forvaltning. Efter at forskellige alternative betegnelser er blevet overvejet, er regeringen nærmest nået til den opfattelse, at benævnelsen »statsamt«, som jo er indarbejdet i den daglige sprogbrug, kan være egnet som det fremtidige officielle navn. På den anden side er regeringen meget åben over for at overveje andre brugbare løsninger, som der måtte blive peget på. I denne forbindelse kan oplyses, at betegnelsen »statsombud« og »statsombudsmand« har været stærkt inde i billedet som nye officielle udtryk. Derimod forekommer det nedarvede udtryk »overøvrigheden« i dag at være forældet, og det vil efterhånden glide ud af lovsproget.

Med beslutningen om opretholdelse af statsamterne er der efter regeringens opfattelse lagt et grundlag for en fortsat tilfredsstillende og sagligt kvalificeret behandling af borgernes og kommunernes retsforhold og for en forbedret anvendelse af statsadministrationens ressourcer.